

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ไม่ดูตัวเองไม่มีวันดี

ก่อนจั่งหัน

เมื่อวานเราไปวัดตงศรีชมพู เอาของไปลงให้ เอาไปรดคันเดียวไปแต่เรา โดยเฉพา ของใส่เต็มเอี้ยดเทลงแล้วมาเลย อยู่ไหนไม่กินาที่ ไปสายๆ กว่าจะได้ออก จากนี้ ไปก็ไปเที่ยวตลาดตามทางตามอะไร จนกระทั่งรถจะเอาไปไม่ไหวแล้วก็ไป ไปก็ เทปี่ะให้ ไปละนะ เปิดเลย ไม่พูดหลายคำเมื่อวาน เทศน์สอนพระก็ไม่ได้สอนเพราะ ไปสาย เราสงสารพระผู้ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ แต่ท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบจริงๆ ท่านไม่ค่อยสนใจกับอาหาร อ้าว เป็นอย่างนั้นนะ ไอ้พวกหมูชั้นเชียงละมันชอบ อาหารอะไรดี ๆ แล้วเจริญพร ๆ ไอ้ นี่มาจากไหนโยม นาน ๆ จะเจอทีหนึ่ง ไอ้พวกหมูชั้นเชียง

ท่านผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมจริงๆ ไม่สนใจ อ้าว จริง ๆ นะ บิณฑบาตได้มาเท่าไรพอ พอยังชีวิตให้เป็นไปวันหนึ่งเพื่อความเพียร ความเพียรเด็ด ความเพียรดี สติดี ปัญญา ดี อาหารน้อย ถ้าอาหารมากไม่ได้นะ กินก็กินมาก นอนก็นอนมาก ชี้เกียจก็มาก ราคะ ตัณหาก็กมาก มันกำเริบขึ้นในนั้น ไม่ถึงกับแสดงทางร่างกายมันยับเยิบขึ้นในจิตก็รู้ ผู้ที่จะฆ่ากิเลส พอเย็บ เหนอทันทีเลย นั้นละอะไรขัดกับธรรม ๆ ฉันทะไรลงไปขัดกับธรรม ท่านจะสังเกต ๆ ถ้ารู้ว่าอะไรขัดธรรมตัดออกตลอด พอตัดออกหมดตัด ท่านเล็งของ ท่านอยู่อย่างนั้น ผู้ปฏิบัติธรรม ไอ้สุมสุมสุมหามีอะไรไม่สนใจมีแต่กิน ฟาดเอาท้องป้อง ใช้ไม่ได้นะ พวกกรรมฐานหมูชั้นเชียงกรรมฐานแบบนี้

ผู้ที่เข้ามวัฏสงสารตามทางของศาสดา ต้องอาหารสัปายะ อาหารชนิดใดเป็น ภัยต่ออรรถต่อธรรม แม้จะเป็นคุณต่อร่างกายก็ต้องระวัง นี่อาหารสัปายะ คืออาหาร เป็นที่สบาย ฉันทลงไปแล้วการภาวนาก็สะดวกสบาย ธาตุชั้นนี้ก็ไม่นำเริบจากอาหาร ประเภทนั้น ๆ นั้นเรียกว่าอาหารเป็นที่สบาย เมื่ออาหารเป็นที่สบายดังที่กล่าวนี้แล้ว ความเพียรก็สะดวกสบายไปเรื่อย ๆ มีแต่อยู่แต่กินไปเฉย ๆ ไม่สังเกตไม่ได้นะ

ธรรมที่กล่าวเหล่านี้จะไม่มีนะในพุทธศาสนาเรา ท่านสอนลงในพระในเถร อาหารสัปายะ พิจารณาเรื่องอาหารการขบการฉันทุกอย่าง ให้พิจารณาด้วยดี อะไรจะเป็นคุณต่อร่างกายแต่เป็นโทษต่อจิตใจคือด้านธรรมะ ท่านก็ตัดออก ๆ หลักใหญ่จะอยู่ที่ธรรมะ อะไรเป็นความสะดวกต่อธรรม แม้จะขัดข้องธาตุชั้นก็ไม่ต้องการท่านก็เอา เพราะความสะดวกในการบำเพ็ญธรรม

ผู้ปฏิบัติต้องเป็นผู้โชคโชนในเรื่องข้าศึกศัตรู ความอดความอยากขาดแคลน ต้องเป็นผู้ผ่านทั้งนั้น ถ้าไม่ได้ผ่านนี้ย่อว่าตนว่าตัวเก่งนะ ต้องสมบุกสมบัน อยู่กินหลับ

นอนมีแต่ความลำบากลำบากทั้งหมด แต่ความเพียรโล่ง ๆ สติก็ดี ปัญญาที่ดี นอนก็น้อยมาก ถ้ากินมากๆ นอนมาก ชี้แจงมาก เป็นอย่างนั้นนะ ต้องสังเกตตัวเอง จะเห็นแก่ลิ้นแก่ปากยิ่งกว่าธรรม...ตาย ไปไม่รอด ศาสดาองค์เอกสอนให้รู้เนื้อรู้ตัว

ให้ดูตัวเองเสมอ อย่าไปดูแต่สิ่งภายนอกมันเป็นไฟได้เชื้อ มันลุกลาม เห็นสิ่งภายนอกเห็นอะไรมันดูต ๆ มันคือปลาน้ำใส ๆ เหมือนไฟได้เชื้อ เป็นอย่างนั้นละ มองเห็นอะไรนี้ไฟจะลุกลามไปเลย ถ้ามองดูใจแล้วก็เหมือนน้ำดับไฟ มันจะสงบตัวของมันลง ต้องดูใจเสมอ ถ้าใจดีใจดีมันไม่สบาย อะไรก็ตามถ้าลงใจดีใจดีใจหาความสบายไม่ได้แล้วไม่มีความหมายของในโลกนี้ สมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา ไม่ได้มีความหมาย มีความหมายอยู่ที่ใจสะดวกสบาย ใจสะดวกสบายเป็นทุกตะเช็กใจเขาก็สบาย อย่าว่าแต่เศรษฐกิจสบาย เศรษฐีนี้ละตัวทุกชั่ยกตัวลำบากมาก และตัวโลกมากก็อยู่กับเศรษฐกิจ ได้ไม่พอ ๆ

ใครจะเอาอะไรหีบยื่นให้กิเลสว่าให้พอ อย่าหวัง อย่าฝันว่านั่นเลย อะไรที่วิ่งตามกิเลสให้ได้ความพอ ๆ ไม่มี วิ่งเท่าไรเหมือนไฟได้เชื้อ ไสเชื้อเข้าไปเท่าไร เปลวมันลุกจรดเมฆนั่น นั่นนะกิเลสได้เชื้อแล้วเผาเข้าไป ไม่พอ ๆ ถ้าใครจะถือสมบัติเงินทองข้าวของเป็นประมาณให้กิเลส..ไม่มี ตายทิ้งเปล่า ๆ ถ้าใครเอาธรรมเข้าเป็นประมาณคนนั้นจะหาความสุขได้ มีความสุขความสบาย

พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน นั้นมหาเศรษฐีธรรม บรมสุขอยู่ที่พระพุทธเจ้า อยู่ที่พระอรหันต์ สมควรประกาศธรรมสอนโลกโดยแท้ ไม่ได้สอนแบบปาว ๆ สอนให้โลกได้รับความสุขความเจริญแต่ตัวทุกชั่จะเป็นจะตายอย่างนี้ไม่มีพระพุทธเจ้า โลกได้รับความทุกข์ความทรมานมาก พระพุทธเจ้าสอนด้วยบรมสุขในพระทัย พระสาวกทั้งหลายสอนด้วยบรมสุขในหัวใจ ท่านไม่มีทุกข์ มีแต่ความสุข สมควรแจกจ่ายแก่สัตว์โลกทั้งหลายได้ นั่นละท่านผู้มาสอนเราท่านเป็นเครื่องยืนยันไว้แล้ว

ความรู้จักประมาณก็พระพุทธเจ้าเป็นผู้สอน พระองค์ถึงขั้นพอดีแล้วเรียกว่าเมืองพอ ปฏิบัติตนให้รู้จักประมาณ ๆ จะเข้าถึงเมืองพอ มตฺตญฺญตา สทา สาธุ ความรู้จักประมาณยังประโยชน์ทุกอย่างให้สำเร็จ อย่าให้กิเลสค้นหาพาเดิน อย่างโลกปัจจุบันเมืองไทยเราเดี๋ยวนี กำลังกิเลสค้นหาพาเดินพาก้าว เผาหัวผู้ก้าวนั้นแหละไม่ได้เผาหัวใคร โอ้อ่าฟู่ฟ่าพองตัว กิเลสพาให้พองแต่ตัวเองเท่าอึ่ง กิเลสมันพาพอง ลืมเนื้อลืมตัวเพราะยศเพราะลาภ เหล่านี้เป็นเครื่องล่อมนคนโง่ให้หลงหนักเข้าไป ๆ

ได้เท่าไรไม่พอ กินเท่าไรไม่พอ ได้ยศได้ลาภได้อะไรมาไม่มีคำว่าพอ ถ้างงเป็นกิเลสพาเดินแล้วไม่พอ ถ้าธรรมพาเดินแล้วพอ เหมือนเรารับประทานอาหารเรารับประทานโดยธรรม รับประทานลงไปพอมันก็รู้ อะไรมีมากมีน้อยไม่เอา ถ้าเป็นกิเลส

มันยังเอาอยู่นะ ท้องพอแล้วมันยังหาย่ามหาเป้มาใส่ข้างๆ นี่เอาไปกินกลางวัน แล้วเอาไปกินตอนเย็น ก็เลสมันไม่พอ เอาไปใส่เป้หลังอีก นี่เอาไปกินตอนกลางคืน อย่างนี้ละกิเลส มันกินรอบตัวนะกิเลส เรื่องธรรมนี่พอๆ

ท่านทั้งหลายฟังเอานะ ธรรมสอนโลก ถ้าโลกยอมรับธรรมจะหาความสุขได้ มีเกาะมีดอนแห่งความสุขความทุกข์ ทุกข์อยู่เกาะนั้น สุขอยู่เกาะนี้ในบุคคลคนเดียวเลือกเฟ้นได้นะ ถ้าไม่มีธรรมแล้วจม มหาเศรษฐีจมไม่ต้องสงสัย เราอย่าเอาเงินทองข้าวของมาวัดมาตวง ต้องเอาหัวใจมาวัดตวง หัวใจมีธรรม หัวใจมีกิเลส ถ้าหัวใจมีกิเลสมากเอาอะไรใส่ลงไปก็ใส่เถอะเผาเหล็กหมดเลย ถ้าธรรมแล้วพอดีๆ ตลอด พวกกันจตจำเอา อย่าพากันติดกันดินจนเกินเหตุเกินผล

เวลานี้มีแต่กิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง เฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธเรามีแต่ชื่อนะเวลานี้หาชาวพุทธจริงๆ อยู่ที่ไหน หากับประชาชนก็เป็นกองกิเลส กองพินกองไฟกองส้วม กองถ่านด้วยกิเลสไปเสีย หาในวัดในวา วัดวาก็เป็นส้วมเป็นถ่านไปเสีย พระเณรก็เป็นมูตรเป็นคูถไปเสีย ความสุขอยู่ที่ไหน ความพึงปรารถนาอยู่ที่ไหนไม่มี ถ้าหาโดยธรรมเอา อุดอยากอดอยากเถอะนะ อดให้อุด อดเพื่ออิมไม่เป็นไร ทุกข์เพื่อสุขไม่เป็นไร แต่สุขเพื่อทุกข์นี้แหละนะ มีแต่ความสุขๆ จะทำอะไรก็ชี้เก็ยชี้คร้านแล้วนอนว่าเป็นสุขๆ นี่มันจะจม ที่เขาทุกข์เขาทรมานด้วยความอดสำหรับพยายามขวนขวาย นั่นจะเป็นสุขข้างหน้า พวกกันตั้งใจนะ พวกกันประพฤติปฏิบัติ

สำหรับพระเราอย่าอนใจนะ เพศของพระเป็นเพศที่พึงเป็นพึงตายของโลกได้ของประชาชนได้ ต้องทำให้เป็นที่พึงเป็นพึงตายของตัวเองได้ พระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลายฟังพระองค์พอแล้ว แผ่กระจายออกไปให้โลกได้รับความสุขความเจริญทั่วหน้ากันจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ พระเราก็เหมือนกันให้เป็นที่พึงของตัวโดยสมบูรณ์ๆ ศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติ นี้เรียกว่านิพพานสมบัติ เต็มหัวใจแล้วอยู่ไหนสบายๆ เลย เป็นที่พึงของตนได้แล้วสอนคนอื่นได้ทั้งนั้น สอนไม่สงสัย สอนอย่างแม่นยำเพราะอยู่ในหัวใจตัวเองหมดแล้ว ไม่สงสัย ไม่ลุ่มไม่คลำ พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายท่านสอนโลกท่านไม่ลุ่มไม่คลำ ไม่เหมือนพวกเรงูๆ ปลาๆ กำด่ำกำขาชนนั้นชนนี้ พวกกันจำ

พระเราสำคัญมาก ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ให้ดูหัวใจตัวเองอย่าไปดูคนอื่น เรื่องนอกแล้วมันจะลุ่มลุ่มนะ ถ้าดูคนอื่นคนนั้น เหมือนเอาไฟจ่อเข้าไปในเชื้อไฟมันจะลุ่มลุ่มไปเรื่อย ดูคนนี่คนนี้เป็นอย่างนั้น ดูคนนั้นคนนั้นเป็นอย่างนั้น ดูไม่มีสิ้นสุด มีแต่หาดูคนอื่นแล้วก็ยกโทษยกกรรมกัน ส่วนมากคนที่ไปหาดูคนอื่นมักจะเป็นคนชอบฟังโทษคนอื่น ไม่สนใจที่จะฟังตัวเอง ต้องดูตัวเองชินักปฏิบัติ ดีหรือร้ายเป็นเรื่องของ

คนอื่น เขารับผิดชอบของเขาเอง ดีชั่วของเราเรารับผิดชอบของเราเอง ให้ดูตัวเอง อย่าไปดูคนอื่น หันหน้าเข้าหากันแย็บ ๆ ๆ คนนั้นเป็นอย่างนั้น คนนี้เป็นอย่างนี้ หาแต่เรื่องยิ่งเข้ามาในวัดป่าบ้านตาดนี้มันหาแต่เรื่องนะ อยู่ในครัวละมาก สำหรับพระนี่เราอยากพูดว่าไม่มีที่จะยิบ ๆ แย็บ ๆ อย่างนั้น ท่านไม่มี แต่ในครัวกองพะเนินเทินทึกมีตั้งแต่ ดูถ้วยก็ถ้วยยิบ ๆ แย็บ ๆ ดูหม้อก็หม้อยิบ ๆ แย็บ ๆ ดูที่หลับที่นอนหมอนมุ้งมีแต่ยิบ ๆ แย็บ ๆ ตีฉินนินทายกโทษยกกรรมกันเต็มไปหมด เลยหาที่ก้าวเดินไม่ได้ ติดตั้งแต่เรื่องยกโทษยกกรรมกัน มันเป็นอย่างนี้ในครัว เอา พิจารณาซิ

ผู้ตีเรายกให้ ไอ้ผู้ที่มีมันแล้วได้ว่าอยู่เดี๋ยวนี้ละ คนไม่ดูตัวเองไม่มีวันดี ใครจะเป็นอะไร ๆ ให้ดูตัวเอง เขาชั่วเขาดีเอามาเป็นคติเครื่องเตือนใจตัวเอง อย่าไปยกโทษเขาให้เกิดประโยชน์แก่ตนไม่มีทาง เห็นอะไรถ้าควรเตือนกันได้ก็เตือน ไม่ควรเตือนอย่าไปเตือน ให้เตือนเรามากกว่า เขาชั่วอย่างนั้นอย่าไปชู้กับเขา เขาดีอย่างนั้นให้ตี พยายามตีเอาเขาเป็นตัวอย่าง นั่นดี ให้ดูตัวเอง

คนถ้าส่งจิตออกนอกแล้วไม่มีที่ยึด ไปอยู่ไหนปากบอน คั่นปาก ไม่ได้พูดเรื่องดำหนิติเตียนคนนั้นคนนี้อยู่ไม่ได้ คนนั้นไปที่ไหนต้องได้สะพាយยาทันใจ เป้าหลังเต็มถาม อะไรนี่ อ้อ ยาทันใจ ทันใจอะไร วันนี้ไม่ได้นินทาคนอื่นปวดหัว ยาทันใจใส่ลงเม็ดหนึ่งค่อยยังชั่วหรือยัง ยัง ทำไม่ถึงยัง มันอยากนินทาเขามาก แล้วทำยังไง ก็ทุ้มหมดทั้งดูให้มันตายเสียเลย เข้าใจไหม ยาทันใจกินไป ๆ มันเอาให้ตายได้ใช้ไหม ที่แรกกว่าจะแก้โรค ๆ มันตายได้นะไอ้พวกที่บ่นเขาเก่ง ๆ หานินทากาเลเขา อย่าให้มีนะ

ผู้ปฏิบัติธรรมจะไม่สนใจกับคนอื่นมากกว่าสนใจตัวเอง นี้ถูกต้อง..ธรรม ถ้าควรเตือนก็เตือนกันโดยอรรถโดยธรรม ผู้ฟังเป็นธรรมต้องฟังเสียง ดียอมรับว่าดี ชั่วยอมรับว่าชั่ว ให้ปฏิบัติตาม นี้เรียกว่าผู้มาปฏิบัติธรรม พูดไม่ลงกันเลยนี้ตัวทิวภูมิณะตัวกิเลสตัณหา ไปที่ไหนแหลกเหลวไปหมด เอาสะพาน ให้พร

หลังจั้งหัน

(วัดคลองนา ต.คลองนา จ.ฉะเชิงเทรา ถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนจังหวัดฉะเชิงเทราแด่องค์หลวงตา ให้เป็นสมบัติของสงฆ์วัดป่าบ้านตาดครบทำบุญเจดีย์วัดอโศกฯ ๕๐๐ ปอนด์) ๕๐๐ ปอนด์มันของง่ายเมื่อไร ปอนด์หนึ่งเท่ากับก็บาททุกวันนี้ (๗๐ บาทเจ้าคะ) ๗๐ บาท โน่นนะเห็นไหมไอ้หรั่งมันเหยียบหัวไทยเข้าใจไหมไอ้หรั่งมันเหยียบหัวไทย ปอนด์หนึ่ง ๗๐ บาท มันของง่ายหรือมันเหยียบหัวเด็กเล็กเด็กน้อยใครเหยียบมาเรื่อย หมดทั้งประเทศไทยเหยียบหัวไปหมด มันนำโมโหเอาหมัดตามให้หน่อยนะ ถ้ามันไม่ถึงใจก็สองหมัดไปเลยเข้าใจไหม อย่างนั้นละอันนี้ไม่เหมือนใครง่าย ๆ นะ จะว่ารักนวลสงวนตัวไม่ผิดเรา

ชาติของเราเป็นชาติของเรา อะไรเราสวณเพื่อชาติของเราๆ จะแน่นหนามั่นคงขึ้น อะอะฟังแต่ภายนอกๆ สัมผัสตัวเอง งานการของตัวเองที่จะฟังเป็นเนื้อเป็นหนังของชาติตัวเองไม่มี วิ่งตามเขาเป็นนิสัยคนไทยเรา เสีย เราก็เป็นคนไทยเหมือนกัน แต่นิสัยเรามันขัดกัน พอเขาว่าเท่านั้นเหยียบหัวไปแล้วเท่านั้น แนะ ฟิตตัวของเราให้ดีขึ้น แข็งขึ้นๆ มันก็แข็งขึ้นได้สูงได้ ดีไม่ดีเหยียบหัวไอ้หรั่งนู่น เข้าใจไหม มีแต่มันเหยียบหัวเรา เราก็มีฝ่าตีนฝ่าเท้าเหมือนกัน เหยียบหัวมันบ้างซิ เข้าใจไหม พอได้โอกาสแล้วเอาบักก็มาด้วยเหยียบอีก สองเหยียบสามเหยียบเอามันปานนั้นเข้าใจ นี่รักนวลสงวนตัวมากอยู่ อะไรๆ เข้ามานี่ที่จะมากระเทือนเมืองไทยอ่อนนุ่มต่อเขาโดยหาเหตุผลไม่ได้ไม่เห็นด้วยเลย ฟิตตัวๆ ที่ยอมรับเขา เอายอมรับ แต่ยอมรับเพื่อจะก้าวหน้า ไม่ได้ยอมรับเพื่อจะหมอบไปเรื่อย ๆ

ไม่พูดมากละวันนี้ เพราะพูดทุกวันๆ นี่ก็ออกวิทยุทุกวัน ตอนเช้าออกทุกวัน วิทยุ ทั่วประเทศไทยมีแต่หลวงตาองค์เดียวพูด การเทศน์นี้ว่าจะไปหรืออะไร เราไม่มีวิตถวิจารณ์ การเทศน์ว่าการสอนโลกเราไม่สงสัย ในธรรมทุกชั้นที่สอนไปแม่นยำตลอดเลย เพราะฉะนั้นจึงได้พูดกับพี่น้องทั้งหลายว่าบาปมี บุญมี นรกสวรรค์มีนี่อย่าลบลเป็นอันขาด เหยียบตัวเองແหลกทันที พระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนแบบเดียวกันหมด เมื่อเวลามันรู้ก็รู้อย่างนั้น แล้วไม่ยอมพระพุทธเจ้าจะยอมใคร แล้วก็มาประกาศสอนกันให้รู้เรื่องรู้อ่าว ผิดถูกชั่วดีให้หลบหลีกปลีกตัว อะไรดีให้ขยับเข้าไป อะไรชั่วให้ลดหย่อน ให้พัก ให้เปิดออกๆ จึงชื่อว่าคนเรารักตัวเอง นตฺถิ อุตตสมํ เปมํ ความรักอื่นเสมอรักตนไม่มี นั่นท่านว่า วันไหนก็เทศน์ทุกวัน วันนี้ไม่เทศน์มากละ ให้พรแล้วก็หยุดละ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz